

Carl Nielsen og århundredeskifte-kulturen i København

I årene omkring 1900 var Carl Nielsen efter sine konservatorieår og europæiske dannelsesrejser i fuld gang med sit kompositoriske virke, men han havde endnu ikke skrevet de sange og orkesterværker, som for alvor skulle gøre ham kendt som Danmarks store nationalkomponist. I stedet blev han i Københavns musikliv associeret med en gruppe yngre komponister, som eksperimenterede og orienterede sig internationalt. Desuden havde han tætte forbindelser til Københavns intellektuelle og kunstneriske miljøer, som i disse år var præget af store brydninger.

Afhandlingen søger gennem kildestudier at opnå nye indsigter i relationen mellem Carl Nielsen og århundredeskifte-kulturen i København. Udgangspunktet er at anskue århundredeskifte-kulturen som en åben situation i kulturlivet, hvor der er en fælles bevidsthed om 'det nye', uden at det dog står klart, hvad dette nye indebærer. Gennem et fokus på steder og netværk, hvor kunstneriske aktiviteter og diskussioner foregik, undersøger afhandlingen, hvordan en udveksling af idéer konkret fandt sted i kulturlivet, og hvordan Carl Niensens musik og musiktænkning relaterede sig til disse idéer.

Afhandlingen er udarbejdet som en del af det kollektive forskningsprojekt 'Carl Nielsen – europæisk komponist' (2018-2022) på Institut for Kunst- og Kulturvidenskab ved Københavns Universitet.